

ବସୁବାଦୀ ଜଗତର ଅସନ୍ନୋଷ ଭିତରେ ମଣିଷର ରୂପାନୁରର ସମ୍ଭାବନା ନିଶ୍ଚିତ

—ପ୍ରଫେସର ମନୋଜ ଦାସ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮ । ୩—
(ବିଶେଷ ପ୍ରତିନିଧି)—ଆଧୁନିକ ଭାଷା-
ବନର ବିଶାଳତା ଭିତରେ ନିଜକୁ
ସୁଖି, ସମୃଦ୍ଧ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ
ମଣିଷର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଯେପରି ଅବ୍ୟା-
ହତ, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବସୁବାଦୀ
ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଭିତରେ ମଣିଷ
ସନ୍ତୁଳିତ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାସୀ ଓ ନିଜକୁ
ଦରିଦ୍ର ମନେକରୁଛି । ଏହି ଅସ-
ନ୍ନୋଷ ଓ ଦହନ ଭିତରୁ ନିସ୍ତାର
ପାଇଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଆଶ୍ରୟ
ନେବକୁ ତା'ର ବାସନା ଖୁବ୍
ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଓ ନିବିଡ଼ ଏବଂ ଏକ ଦିବ୍ୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ରୂପାନୁରର ସମ୍ଭା-
ବନା ମଣିଷପାଇଁ ରହିଛି ।

ଗତକାଳି ଯୁଗରେ ଶ୍ରୀ ଅର-
ବିନ୍ଦ ସ୍ୱୟଂ ଶ୍ରୀ ପକ୍ଷରୁ
ଅସ୍ୱୋକିତ 'ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ'
ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁବ୍ୟ ପ୍ରଦାନକରି
ବିଶିଷ୍ଟ ସାଧକ ଓ ଅନୁର୍ଦ୍ଧାତକ
ବ୍ୟାପକତାକୁ ସାହାଯ୍ୟକ ପ୍ରଫେସର
ମନୋଜ ଦାସ ହତାଶା ଓ ବିଚ୍ଚ-
ମୂଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଣିଷପାଇଁ
ଉପସ୍ଥାପନ ଅନୁରଣ ଆଶାର ବାଣୀ
ଶୁଣାଇ କହିଥିଲେ ଯେ ହତାଶା ଓ
ନିରାଶା ଆଜିର କଥା; ମାତ୍ର ଆଶା ଓ
ସମ୍ଭାବନା ସହସ୍ର ସୁଗମ ଉପ-
ଲବ୍ଧର କଥା ।

ପ୍ରଫେସର ଦାସ ତାଙ୍କର
ସ୍ୱଚ୍ଛବସୁଲଭ ଭଙ୍ଗୀରେ ବହୁ କାହା-
ଣୀର ନିଜର ଦେଇ ମଣିଷର ଚିର-
ନ୍ତନ ଅନୁପରାଧକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ତନ୍ତ୍ର,
ଯେତ, ଧର୍ମ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ
ବିଶ୍ୱାସୀକରଣ କରି କହିଥିଲେ ଯେ
ଯେଉଁ ଉତ୍ସରୁ ମଣିଷ ଆସିଛି ସେହି-
ଠାକୁ ଫେରିଯିବାକୁ କର୍ମ, ଜ୍ଞାନ,
ଉଚ୍ଚମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଗାଣ
ପଦ୍ଧତୀର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଛି ଏବଂ ତନ୍ତ୍ର
ଏକ ଅସୀମ ସାହାଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରାଭିତରୁ
ଉଦ୍ଧୃତ । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ଏକ ସାମାଜିକ
ବିଧାନ ଏବଂ ଏହାର ପରିସର ଖୁବ୍
ବ୍ୟାପକ । ସତ୍ୟର ସମ୍ମାନରେ
ମଣିଷର ଚିରନ୍ତନ ଆଗ୍ରହ ଏବଂ
ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବସୁବାଦୀ ସମାଜର
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭିତରେ ମଣିଷର ଚରମ
ଅସନ୍ନୋଷ ଭିତରୁ ଯେଉଁ ଓ

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ସୁଜ୍ଞା ନିରୂପଣ
କରି ପ୍ରଫେସର ଦାସ କହିଥିଲେ
ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଆମ ଚେତନାର
ମୁକ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସାର, ଅନ୍ୟକୁ
ସ୍ୱୀକାର କରି ନେବାରେ ଯେଉଁ
ଏକ ବିକଳ କୁଣ୍ଡାଭବ ଆସ ସେଥିରୁ
ମୁକ୍ତି ପାଇବା ହିଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ।

ପ୍ରଫେସର ଦାସ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରସ୍ତୋତ
କରି କହିଥିଲେ ଯେ ମଣିଷର
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁପରାଧିତ୍ୱ ଏବଂ ତାକୁ
ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତୀରେ ନେବା ପାଇଁ
ବହୁମାର୍ଗୀ ଗୁରୁଙ୍କର ପ୍ରତିଯୋଗୀ
ସମନ୍ୱ ବିକଳ ପ୍ରସ୍ତାପ ହୁଏକ
କିନ୍ତୁ ପରେ ଜନ୍ମ ଦେବ
'୩୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କଂପ୍ୟୁଟର
ବିଜ୍ଞାନ ଜାଣିବାର ପଦ୍ଧତୀ' ପରି
'୩୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ବାଣ ଓ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଜାଣିବାର ପଦ୍ଧତୀ' ପରି
ସୂଚକ । ଅନେକ ସମୟରେ ଅତି
ଭୌତିକ ଶକ୍ତି ମଣିଷକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ
ମନେ ହୋଇଛି ଏବଂ କେଉଁ ଗୁରୁ
ଠିକ୍ ଏବଂ କେଉଁ ଗୁରୁ ଭେଜାଳି
ତାହା ନେଇ ମଣିଷ ମନରେ ଦୁହ
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଏବଂ ତାହା ସର୍ଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଅକର୍ଷଣ ପାଇଁ ତାହା ଏକମାତ୍ର
ଉପାଦାନ । ମଣିଷର ଭଣ୍ଡାରପ୍ରାପ୍ତି
ପାଇଁ ଆବେଦନ ଓ ଆକୁଳତା
ନିବିଡ଼ ନଥା ସତ୍ତ୍ୱ ହୋଇଥିଲେ
ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଭାବେ ତାକୁ
ମିଳିବ ।

ପ୍ରଫେସର ଦାସ ଏକ ଗଣ୍ଡର
ଆଶାର ବାଣୀ ଶୁଣାଇ କହିଥିଲେ
ଯେ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଅନୁପରାଧରେ
ମଣିଷକୁ ସଫାର ତ୍ୟାଗୀ ହେବାର
ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ନିଜର ଅହଂ
ଉପରେ ବିଜୟ ଓ ଚେତନାର
ପ୍ରସାରଣ ଯେହେତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର
ରୂପି ଭେଦ ଅହଂ ଉପରେ ବାରମ୍ବାର
ଆଦାତ ଆସିବା ପାଇଁ ସଫାର ହିଁ
ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରପାପୁ
ବ୍ୟକ୍ତିର ବୃଷ୍ଟି କେଣରେ ଏକ
ଗୁଣାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଯାଏ ।
ଆମ ସମ୍ଭାର ବୃଦ୍ଧର ଅଂଶ ହେଉଛି
ଆତ୍ମା ଏବଂ ନିର୍ବାଣ ସହିତ ଦୃଢ଼
ସ୍ୱବଦ୍ଧେ ସଂଗ୍ରାହ ଉପବାଦକୁ
ନିବେଦନ କରି ପାରିବିଲେ ସମସ୍ତ
ଅସନ୍ନୋଷ କର୍ମରୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ